בס"ד אדר ראשון תשפ"ב

בחרנו ל"צייר" מסכת עוקצין בציורים **אמתיים** לקוחים ממקומות שונים. וכבר נודע גודל המעלה כשיש לפני הלומד ציור חי--שאז כל לימודו נעשית לו סם חיים -- ויש רעננות וגעשמאק. ובעוד שאנו חיים ישיבת כרכים שאין לפננו כל צמחים וחיתו יער אשר הפליא ד' לברוא ביום השלישי וביום החמישי וביום הששי, הטיב ד' עימנו להמציא לנו ציורים ברורים אשר לא היה אפשר מימות קדם! ועל כן יש לנו להשתמש בזה. ויהי רצון מלפניך שתפתח לבנו בתורתך ותשים בלבנו אהבתך ויראתך

הטקסט לקוח ממכון ממרא--שיבאו על שכרם. לעולם הציור **אחר** המלה של המשנה [לפעמים יש שני ציורים להבהיר הדבר ביותר]

להערות לפנות ל weeklygilyon@gmail.com

יהושע גליק

א,א כל שהוא יד, ולא שומר--מיטמא ומטמא, ולא מצטרף. שומר, אף על פי שאינו יד--מיטמא ומטמא, ומצטרף. לא שומר, ולא יד--לא מיטמא, ולא מטמא.

א,ב שורשי השום והבצלים והקפלוטות בזמן שהן לחים, והפטמה שלהן בין לחה בין יבשה, והעמוד שהוא מכוון כנגד האוכל, שורשי החזרים והצנון והנפוס, דברי רבי מאיר. רבי יהודה אומר, שורש צנון גדול, מצטרף; והסיב שלו, אינו מצטרף. שורשי המינתה והפיגם ירקות שדה וירקות גינה שעיקרן לשתלים, והשזרה של שיבולת והלבוש שלה, רבי אלעזר אומר, אף הסג של רצפית--הרי אלו מיטמאין ומטמאין, ומצטרפין.

בציור זה רואין את שרשי השום ועמוד שכנגד מכוון נגד האוכל בציור הבא רואין הפיטמא בצד שמאל של השום

Download from
Dreamstime.com
This watermarked comp image is for previewing purposes only.
ID 31022768
Anastasiia Prokofyeva | Dreamstime.com

© CanStockPhoto.com - csp39202650

סיב שלו אינו מצטרף --אבל שרשי הצנון [למעלה] מצטרפין

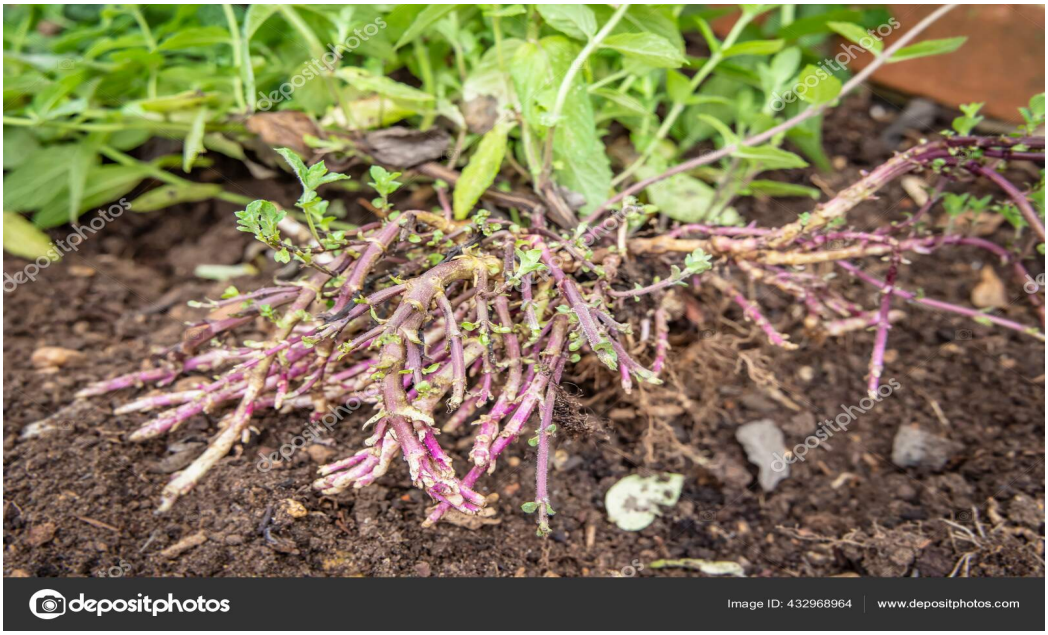

בציור זה רואין שרשי המיתנאmint

בציור

זה רואין את הפיגם rue שרשיו מצטרפין רק כשעקרן ע"מ לשתלן במקום אחר

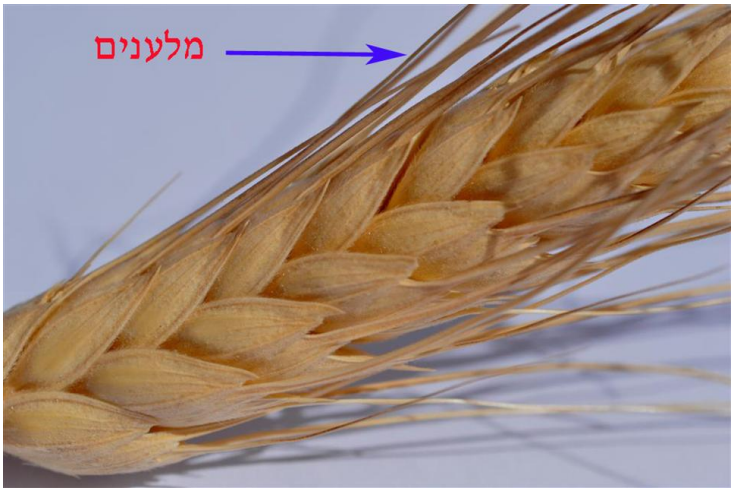
מלענים

שדרה של שבולת

ולבוש שלה מצטרף

א,ג אלו מיטמאין ומטמאין, ולא מצטרפין: שורשי השום והבצלים והקפלוטות בזמן שהן יבשין, והעמוד שאינו מכוון כנגד האוכל, ויד הפרכיל טפח מכאן וטפח מכאן, יד האשכול כל שהוא, וזנב של

אשכול שריקנה, ויד המכבד של תמרה

ארבעה טפחים,

וקנה של

שיבולת שלושה טפחים, ויד כל הנקצרים שלושה, ושאין דרכן להיקצר ידיהן ושורשיהן כל שהן, ומלעין של שיבולין--הרי אלו מיטמאין ומטמאין, ולא מצטרפין.

אלו לא מיטמאין, ולא מטמאין, ולא מצטרפין:

שורשי קולסי אכרוב, וחלפות תרדין,

והלפת,

את שדרכן להיגזז ונעקרו; רבי יוסי מטמא בכולן, ומטהר בשורשי קולסי אכרוב והלפת.

א,ה כל ידות האוכלין שבססן בגורן, טהורין; רבי יוסי מטמא.

פסיגה של אשכול שריקנה, טהורה; שייר בה גרגר אחד, טמאה.

שרביט של תמרה שריקנו, טהור; שייר בו תמרה אחת, טמא. וכן בקטנייות--שרביט שריקנו, טהור; שייר בו גרגר אחד, טמא. רבי אלעזר בן עזריה מטהר בשל פול; ומטמא בשל

קטנייות, מפני שהוא רוצה במשמושן.

א,ו עוקצי תאנים,

וגרוגרות, והכליסין, והחרובין

--הרי אלו מיטמאין ומטמאין, ומצטרפין; רבי יוסי אומר, אף עוקץ דלעת.

עוקצי

האגסין, והקרוסטמלין, והפרישין, והעוזררין,

alamy
Image ID: EBT06B
www.alamy.com

עוקץ

דלעת טפח, ועוקץ קינרס טפח,

רבי אלעזר ברבי צדוק אומר, טפחיים--הרי אלו מיטמאין ומטמאין, ולא מצטרפין. ושאר כל העוקצים--לא מיטמאין, ולא מטמאין.

ב,א זיתים שכבשן בטרפיהן

--טהורין, לפי שלא כבשן אלא למראה. כשות של קשות, והנץ שלה

dreamstime.com
ID 153248506 © Westhimal

--טהור; רבי יהודה אומר, כל זמן שהיא לפני התגר, טמאה.

ב,ב כל הגלעינין--מיטמאות ומטמאות, ולא מצטרפות. גלעינה של רוטב

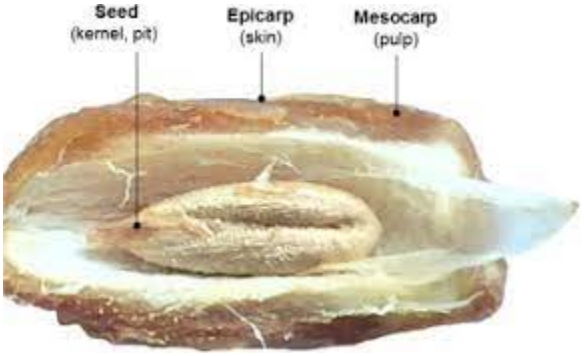

--אף על פי יוצאה,

מצטרפת; ושל יבשה, אינה מצטרפת. לפיכך, חותל של יבשה, מצטרף

; ושל רוטב, אינו מצטרף. גלעינה שמקצתה יוצא--שכנגד האוכל, מצטרף. עצם שיש עליו בשר--שכנגד האוכל, מצטרף. היה עליו מצד אחד--רבי ישמעאל אומר, רואין אותו כאילו מקיפו כטבעת; וחכמים אומרין, שכנגד האוכל--מצטרף, כגון הסיאה והאיזוב

VectorStock®
VectorStock.com/22862264

והקורנית

.

ב,ג הרימון

והאבטיח
שנימוק מקצתו, אינו מצטרף; שלם מכאן ומכאן, ונימוק מן האמצע--אינו מצטרף. הפטמה של רימון, מצטרפת; והנץ שלו, אינו מצטרף.

רבי

אלעזר אומר, אף המסרק טהור.

ב,ד כל הקליפים--מיטמאות ומטמאות, ומצטרפות. רבי יהודה אומר, שלושה קליפין בבצל: הפנימית--בין שלמה ובין קדודה, מצטרפת; והאמצעית--שלמה מצטרפת, וקדודה

אינה מצטרפת; החיצונה--בין כך ובין כך, טהורה.

ב,ה המחתך לבשל--אף על פי שלא מירק, אינו חיבור. לכבוש, ולשלוק, ולהניח על השולחן--חיבור; התחיל לפרק--אוכל שהתחיל בו, אינו חיבור.

ב,ו האגוזים שאמנן

,

והבצלים שחמרן

--הרי אלו חיבור; התחיל לפרק באגוזים, ולפקל בבצלים--אינו חיבור. האגוזים והשקדים--חיבור, עד שירסס.

ב,ז [ו] ביצה מגולגלת, משיגוס; ושלוקה, עד שירסס. עצם שיש בו מוח--חיבור, עד שירסס. הרימון שפרדו--חיבור, עד שיקיש עליו בקנה. כיוצא בו: שלל הכובסים, והבגד שהוא תפור בכלאיים--חיבור, עד שיתחיל להתיר.

ב,ח [ז] עלי ירקות--ירוקים, מצטרפין; ולבנים, אין מצטרפין. רבי אלעזר ברבי צדוק אומר, הלבנים מצטרפין באכרוב, מפני שהן אוכל; ובחזרים, מפני

שהן משמרין את האוכל.

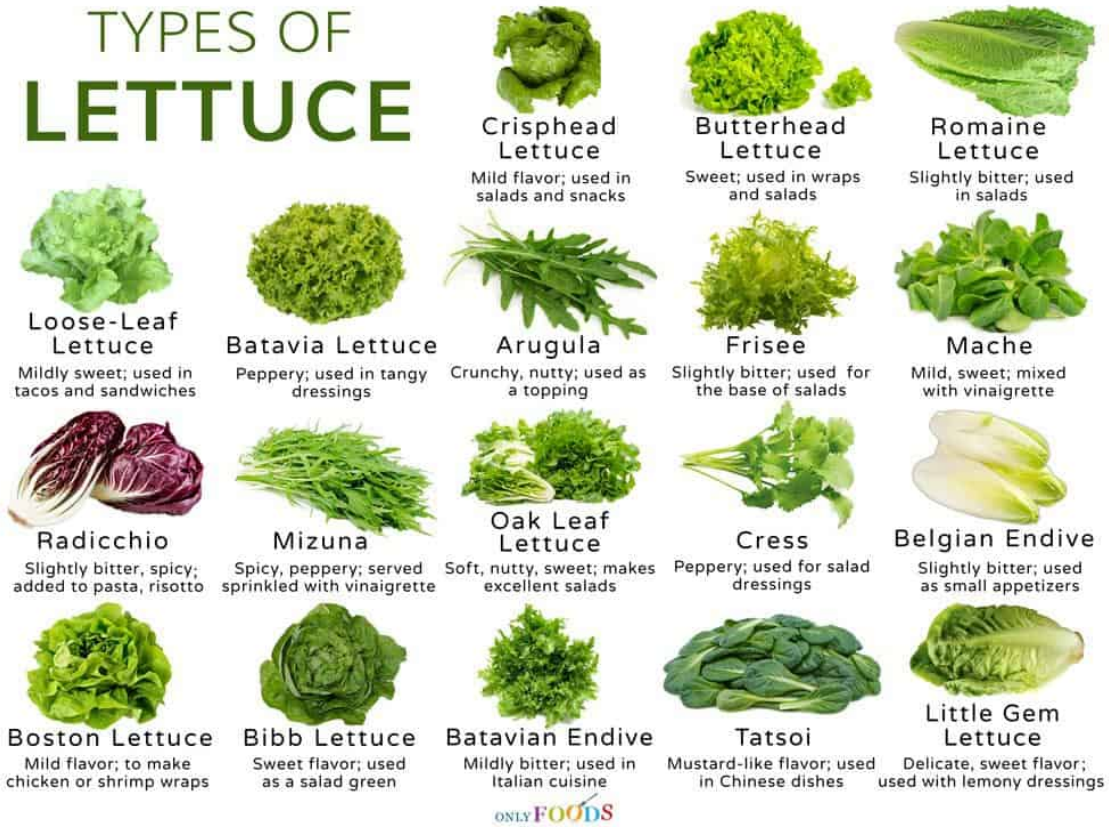

ב,ט [ח] עלי בצלים ובני בצלים--אם יש בהן ריר,

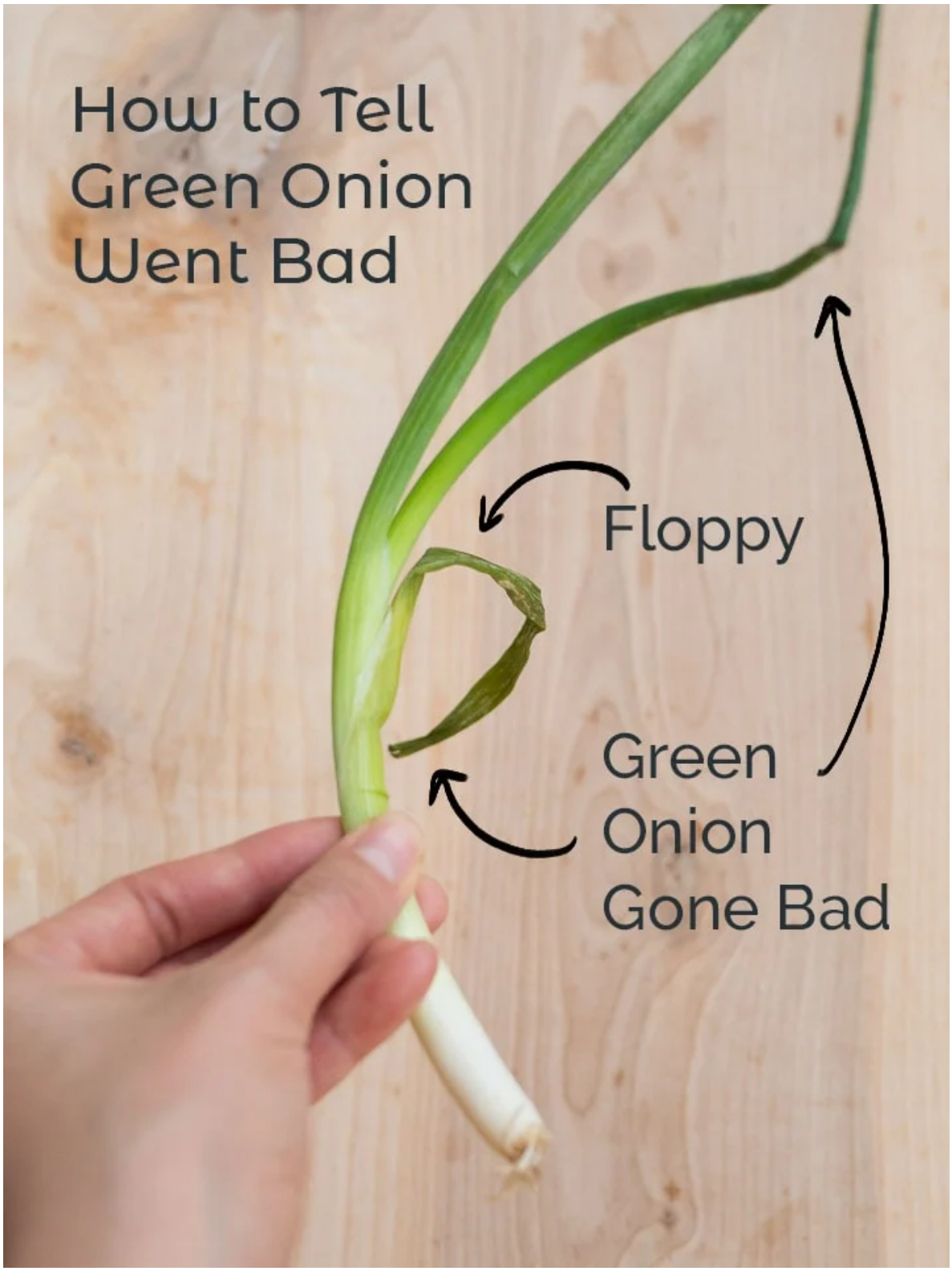

משתערין
בכמות שהן; אם יש בהן חלל, ממעך את חללה. פת סופגנייות, משתערת בכמות שהיא; ואם יש בה חלל, ממעך את חללה. בשר העגל שנתפח, ובשר זקנה שנתמעט--משתערין בכמות שהן.

ב,י [ט] קישות שנטעה בעציץ, והגדילה, ויצאה חוץ לעציץ--טהורה. אמר רבי שמעון, מה טיבה ליטהר--אלא הטמא בטומאתו, והטהור ייאכל.

ב,יא [י] כלי גללים וכלי אדמה שהשורשים יכולים לצאת בהן, אינן מכשירין את הזרעים. עציץ שהוא נקוב, אינו מכשיר את הזרעים; ושאינו נקוב, מכשיר את הזרעים. כמה הוא שיעורו של נקב, כדי שייצא בו שורש קטן. מילאהו עפר עד שפתו, הרי הוא כטבלה שאין לה לזביז.

ג,א יש צריכין הכשר ואין צריכין מחשבה, מחשבה והכשר, מחשבה ולא הכשר, לא הכשר ולא מחשבה. כל האוכלין המיוחדין לאדם--צריכין הכשר, ואינן צריכין מחשבה.

ג,ב החותך מן האדם, ומן הבהמה, ומן החיה, ומן העופות, ומנבלת העוף הטמא, והחלב בכפרים, ושאר כל ירקות השדה ושמרקעין

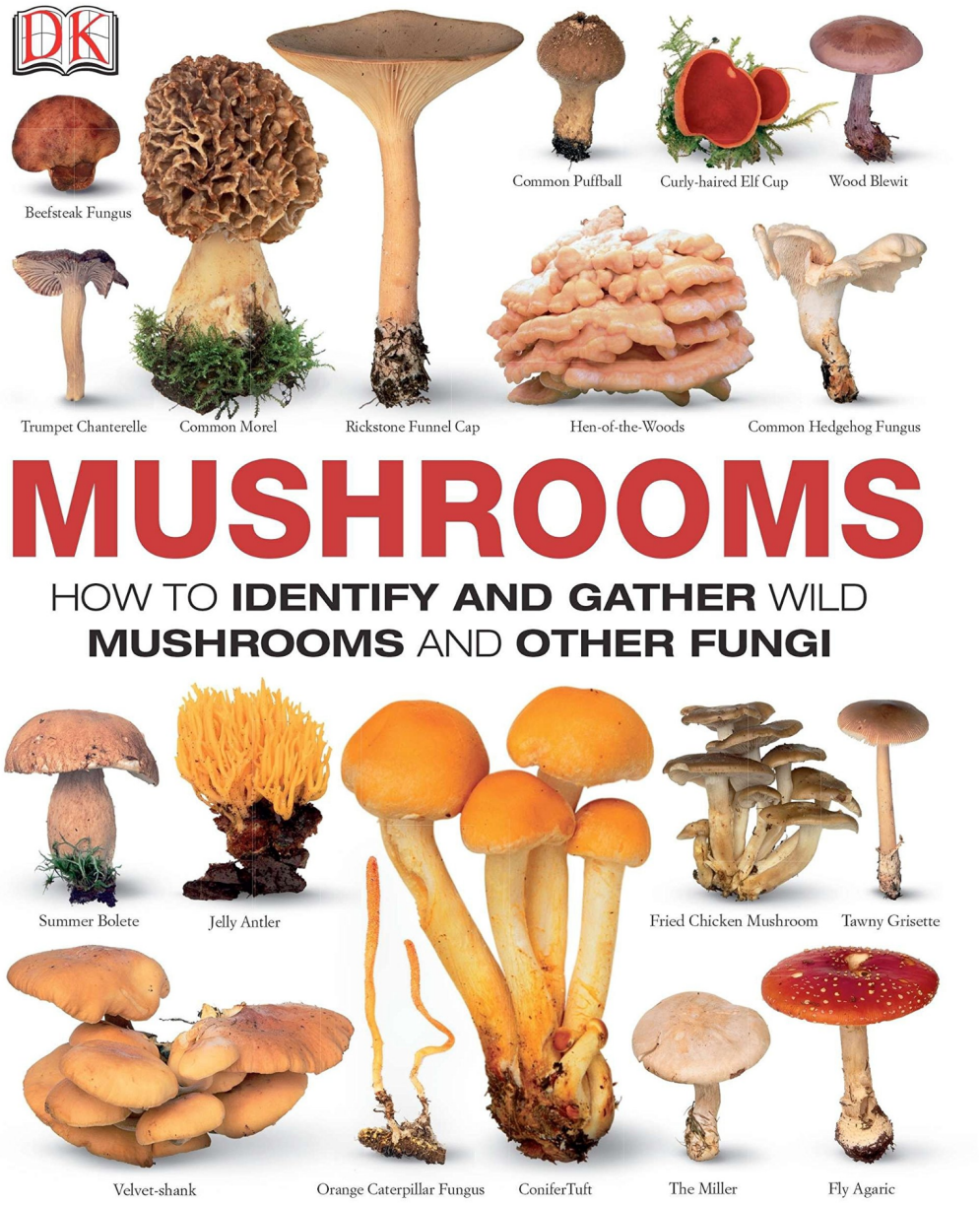

ופטריות, רבי יהודה אומר חוץ מכרישי שדה והרגילה

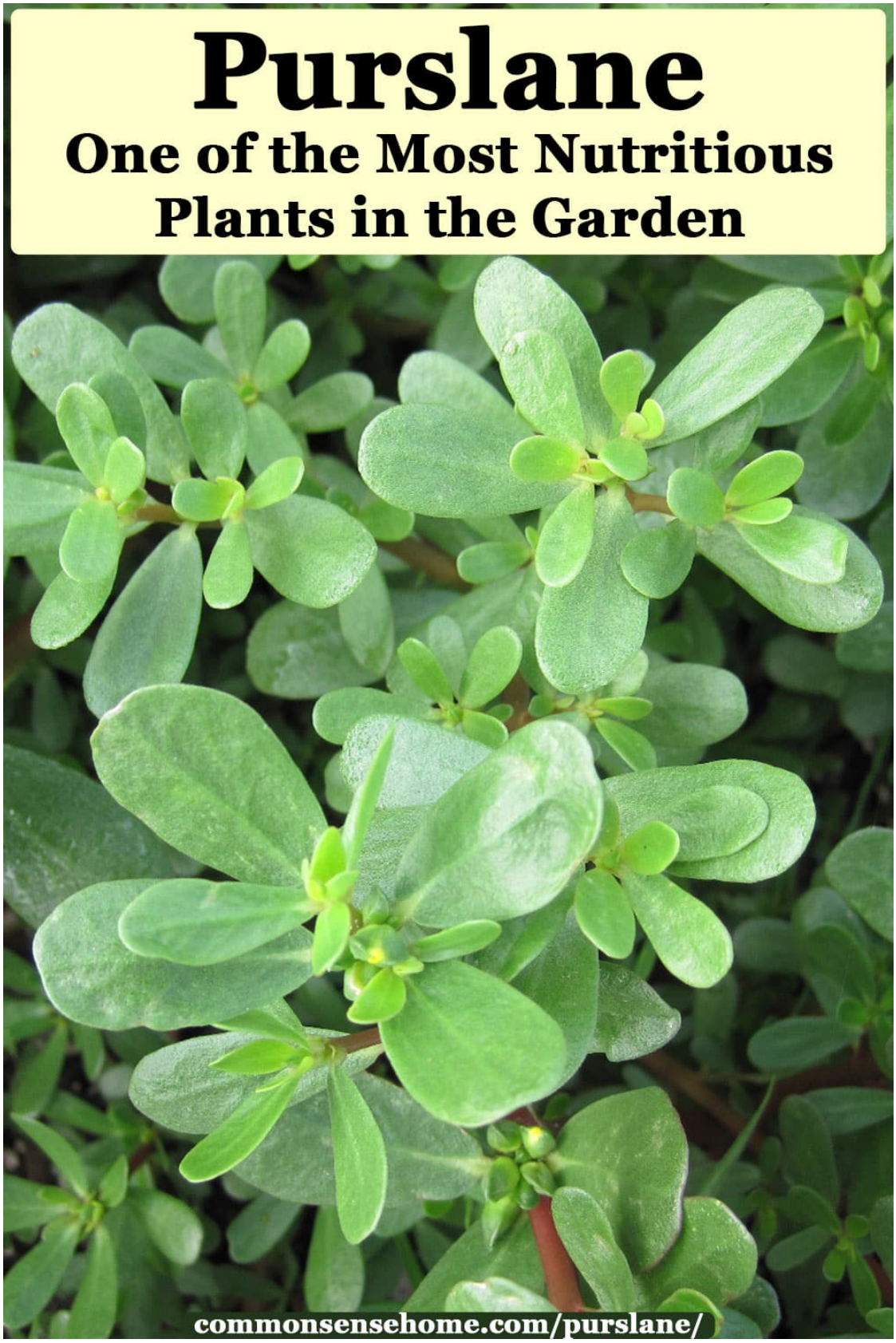
Purslane
One of the Most Nutritious Plants in the Garden
commonsensehome.com/purslane/

ובץ

החלב

, רבי שמעון אומר חוץ מן העכבייות

, רבי יוסי אומר חוץ מן הבלוסין--הרי אלו צריכין מחשבה והכשר.

ג,ג נבלת בהמה טמאה בכל מקום, נבלת העוף הטהור בכפרים--צריכין מחשבה, ואינן צריכין הכשר. נבלת בהמה טהורה בכל מקום, ונבלת העוף הטהור, והחלב בשווקים--אינן צריכין לא מחשבה, ולא הכשר. רבי שמעון אומר, אף הגמל

,

והארנבת , והשפן

, והחזיר

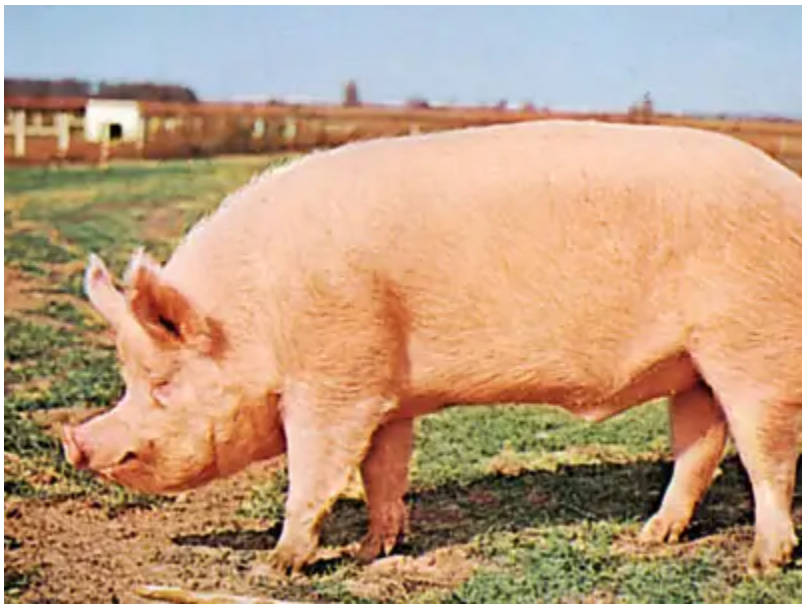

.

ג,ד השבת

--משנתנה טעמה בקדירה--אין בה משום תרומה, ואינה מיטמאת טומאת אוכלין. לולבי זרדים

ושל ,

עדל

, ועלי הלוף השוטה

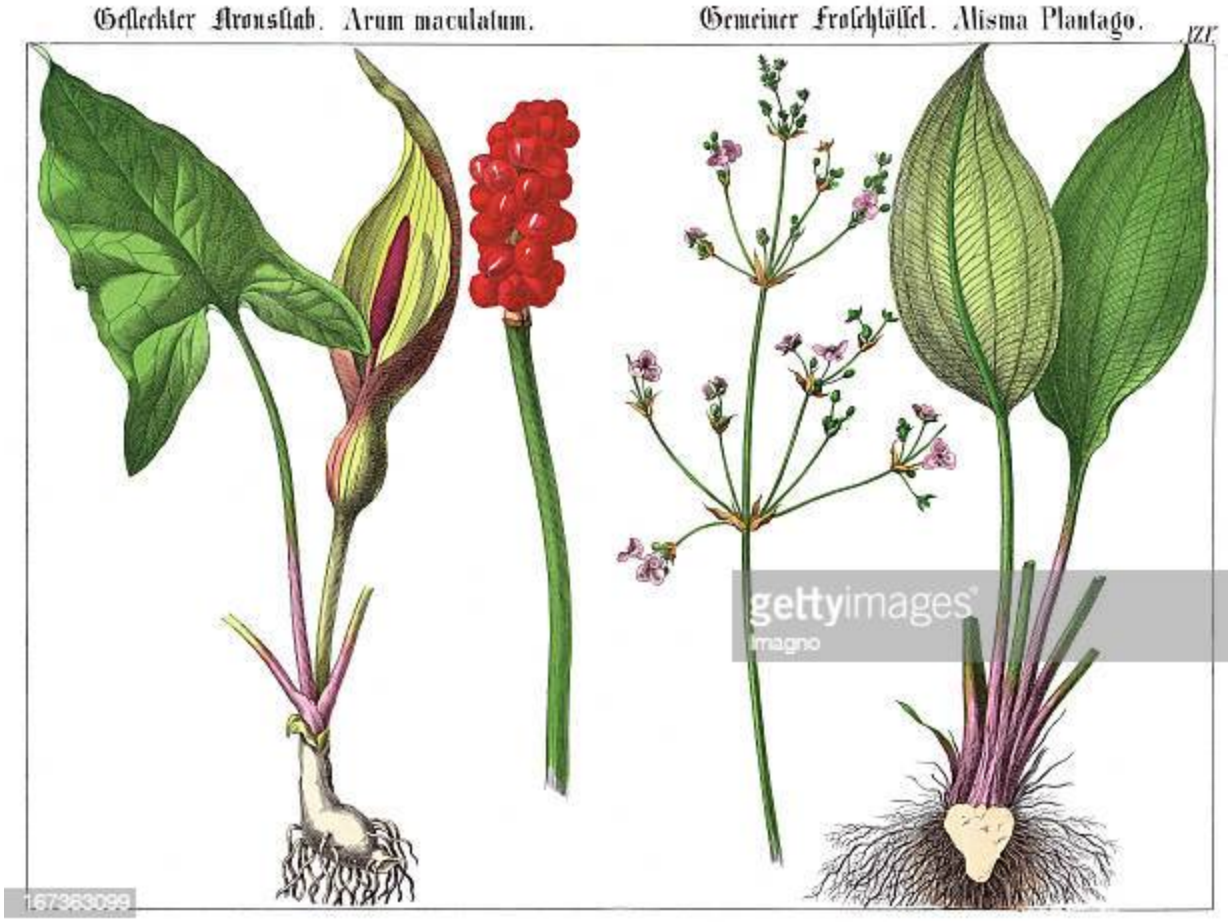

--אינן מיטמאין טומאת אוכלין, עד שימתוקו; רבי שמעון אומר, אף של פקועות

כיוצא

בהן.

ג,ה הקושט,

והחמס, וראשי
בשמים, התייה

,

והחלתית,

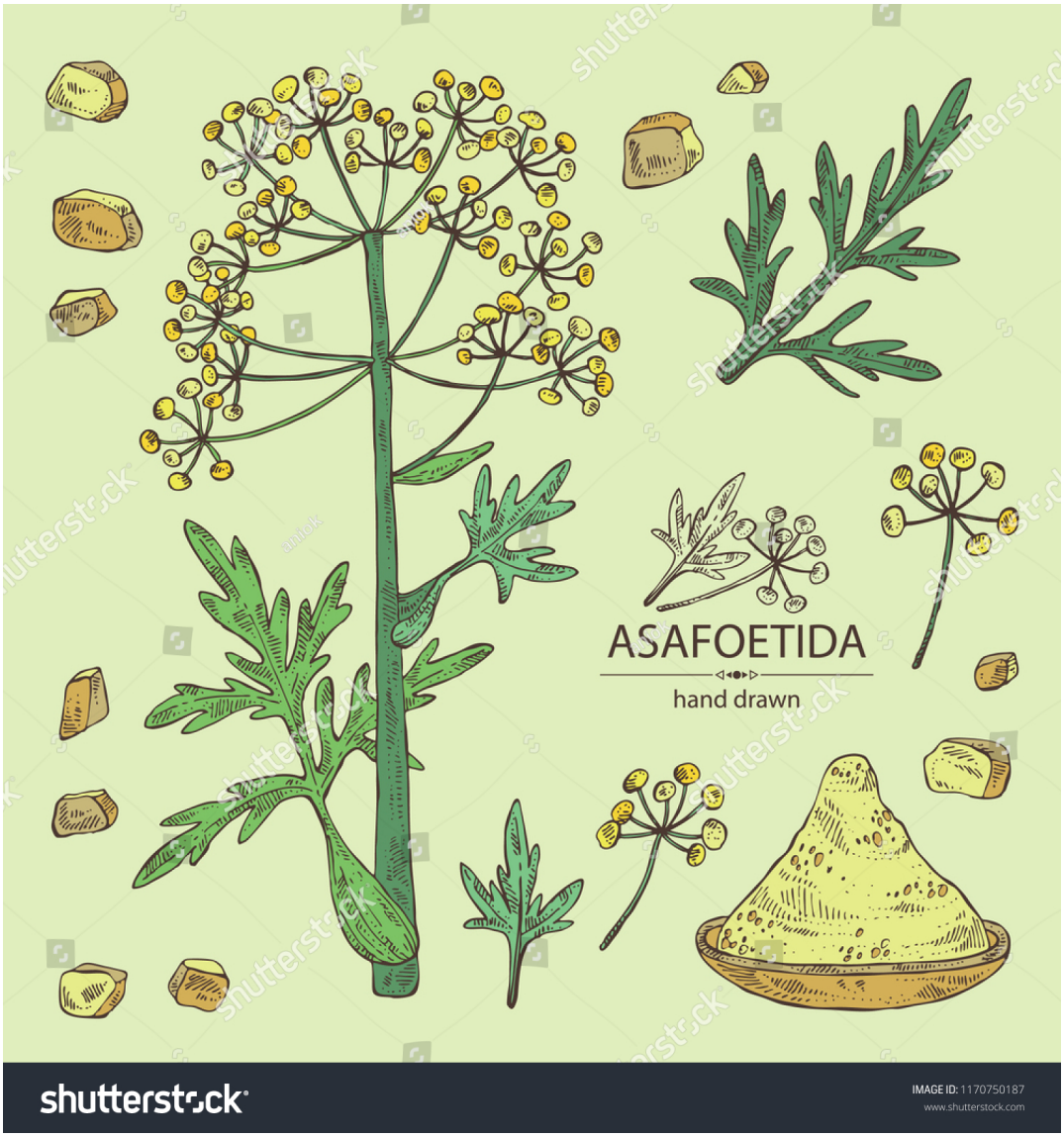
ASAFOETIDA
hand drawn
shutterstock
IMAGE ID: 1170750187
www.shutterstock.com

והפלפלים,

shutterstock.com · 1134050936

חריע וחלות

--נלקחים בכסף מעשר, ואינן מיטמאין טומאת אוכלין, דברי רבי עקיבה. אמר רבי יוחנן בן נורי, אם נלקחים בכסף מעשר, מפני מה אינן מיטמאין טומאת אוכלין; אם אינן מיטמאין טומאת אוכלין, אף הן לא יילקחו בכסף מעשר.

ג,ו הפגים

והבוסר,

רבי עקיבה מטמא טומאת אוכלין; רבי יוחנן בן נורי אומר, משיבואו לעונת המעשרות. פריצי זיתים וענבים--בית שמאי מטמאין, ובית הלל מטהרין; הקצח

--בית
שמאי מטהרין, ובית הלל מטמאין. וכן למעשרות.

ג,ז הקור

--כעץ לכל דבר, אלא שהוא נלקח בכסף מעשר; כפניות--

כאוכלין, ופטורות מן המעשרות.

ג,ח דגים, מאימתיי מקבלין טומאה--בית שמאי אומרין, משייצודו. ובית הלל אומרין, משימותו; רבי עקיבה אומר, אם יכולין לחיות. ייחור של תאנה

שנפשח, ומעורה בקליפה--רבי יהודה מטהר; וחכמים אומרין, אם יכול לחיות. תבואה שנעקרה, ומעורה אפילו בשורש קטן--טהורה.

ג,ט חלב בהמה טהורה--אינו מיטמא טומאת נבילות, לפיכך הוא צריך הכשר; חלב בהמה טמאה--מיטמא טומאת נבילה, לפיכך אינו צריך הכשר. דגים טמאים וחגבים טמאים, צריכין מחשבה בכפרים.

--רבי אליעזר אומר, הרי היא כקרקע, וכותבין עליה פרוזבול, ואינה מקבלת טומאה במקומה; והרודה ממנה בשבת, חייב חטאת. וחכמים אומרין, אינה כקרקע, ואין כותבין עליה פרוזבול, ומקבלת טומאה במקומה; והרודה ממנה בשבת, פטור.

ג,יא חלות דבש

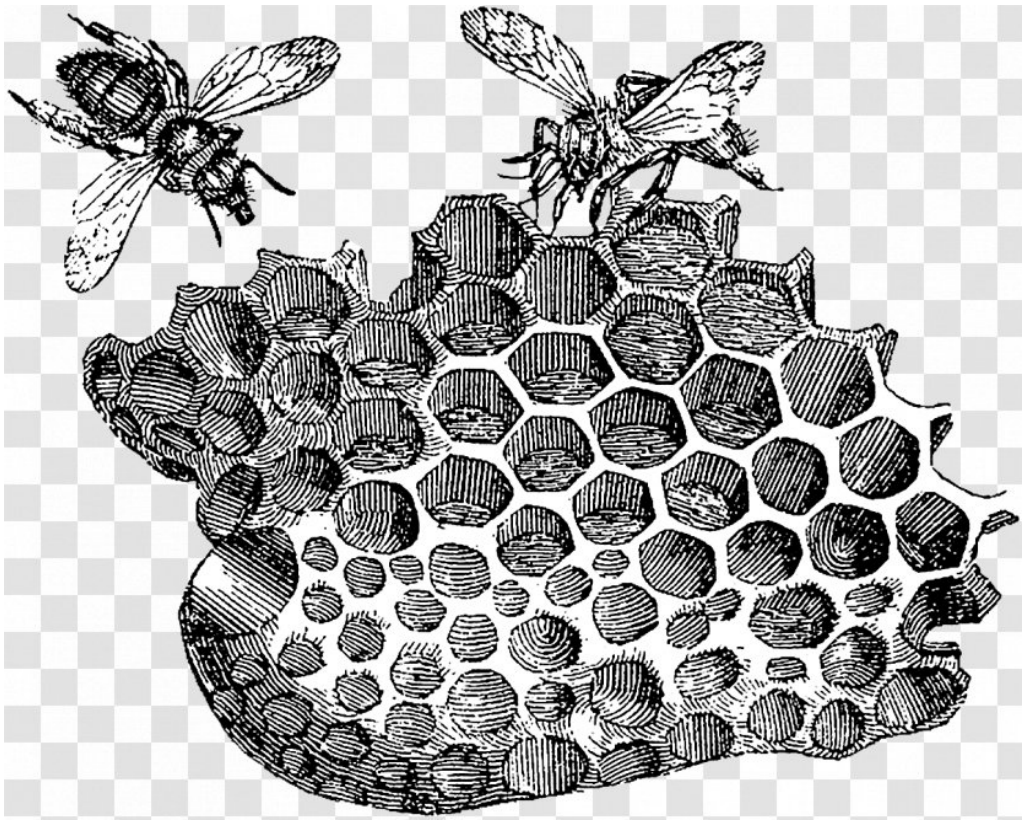

,

מאימתיי מיטמאות משום משקה--בית שמאי אומרין, משיחרחר; בית הלל אומרין, משירסק.

ג,יב אמר רבי יהושוע בן לוי, עתיד הקדוש ברוך הוא להנחיל לכל צדיק וצדיק שלוש מאות ועשרה

עולמות, שנאמר "להנחיל אוהביי, יש; ואוצרותיהם אמלא" (משלי ח,כא). אמר רבי שמעון בן חלפתא, אין לך כלי שהוא מחזיק ברכה אלא שלום, שנאמר "ה'--עוז, לעמו ייתן; ה', יברך את עמו בשלום" (תהילים כט,יא).